

Η Ρεμντεσιβίρη στη θεραπεία του COVID-19: Αρχικά αποτελέσματα

NEW ENGLAND JOURNAL OF MEDICINE. Remdesivir for the Treatment of Covid-19 — Preliminary Report J.H. Beigel, K.M. Tomashek, L.E. Dodd, A.K. Mehta, B.S. Zingman, A.C. Kalil, E. Hohmann, H.Y. Chu, A. Luetkemeyer, S. Kline, D. Lopez de Castilla, R.W. Finberg, K. Dierberg, V. Tapson, L. Hsieh, T.F. Patterson, R. Paredes, D.A. Sweeney, W.R. Short, G. Touloumi, D.C. Lye, N. Ohmagari, M. Oh, G.M. Ruiz-Palacios, T. Benfield, G. Fätkenheuer, M.G. Kortepeter, R.L. Atmar, C.B. Creech, J. Lundgren, A.G. Babiker, S. Pett, J.D. Neaton, T.H. Burgess, T. Bonnett, M. Green, M. Makowski, A. Osinusi, S. Nayak, and H.C. Lane, for the ACTT-1 Study Group Members

Δημοσιεύτηκαν προσφάτως στο έγκριτο περιοδικό New England Journal of Medicine τα αρχικά αποτελέσματα κλινικής δοκιμής για τη ρεμντεσιβίρη ως θεραπεία για τη νόσο COVID-19. Αν και πολλαπλά θεραπευτικά σχήματα δοκιμάζονται για τη θεραπεία της COVID-19, κανένα μέχρι στιγμής δεν έχει ακόμη αποδειχθεί αποτελεσματικό. Στο πλαίσιο αυτό διεξήχθη τυχαιοποιημένη κλινική δοκιμή ενδοφλέβιας χορήγησης ρεμντεσιβίρης σε νοσηλεύόμενα ενήλικα άτομα με COVID-19 και ένδειξη λοίμωξης του κατώτερου αναπνευστικού. Οι συμμετέχοντες στη μελέτη τυχαιοποιήθηκαν σε δύο ομάδες λήψης 10ήμερης θεραπείας είτε με εικονικό φάρμακο είτε με ρεμντεσιβίρη (200 mg την πρώτη ημέρα ακολουθούμενη από 100 mg την ημέρα μέχρι την 10^η ημέρα). Η κύρια έκβαση ήταν ο χρόνος μέχρι την ανάρρωση. Συνολικά τυχαιοποιήθηκαν 1063 άτομα. Η ανεξάρτητη Επιτροπή παρακολούθησης των δεδομένων και της ασφάλειας συνέστησε την πρόωρη άρση της τυφλότητας βασισμένη σε ευρήματα που έδειξαν μικρότερο χρόνο μέχρι την ανάρρωση στην ομάδα που λάμβανε τη ρεμντεσιβίρη. Αρχικά αποτελέσματα από 1059 άτομα με διαθέσιμα δεδομένα μετά την τυχαιοποίηση έδειξαν ότι ο διάμεσος χρόνος μέχρι την ανάρρωση ήταν 11 ημέρες (95% όρια αξιοπιστίας -OA) 9-12) στα άτομα που ελάμβαναν ρεμντεσιβίρη συγκριτικά με α1 ημέρες (95% OA:13-19) στα άτομα που ελάμβαναν εικονικό φάρμακο (σχετικός λόγος ανάρρωσης 1,32, 95% OA:1,12-1,55, P-value≤0,001). Η θνητότητα στις 14 ημέρες ήταν 7,1% στην ομάδα της ρεμντεσιβίρης και 11,9% στην ομάδα εικονικού φαρμάκου με σχετικό κίνδυνο 0,70 (95% OA:0,47-1,04). Η κυριότερη σοβαρή παρενέργεια ήταν αναπνευστική ανεπάρκεια σε 28 άτομα (5,2%) στην ομάδα της ρεμντεσιβίρης και σε 42 (8,2%) στην ομάδα εικονικού φαρμάκου. Συμπερασματικά, η ρεμντεσιβίρη υπερέιχε του εικονικού φαρμάκου

μειώνοντας το χρόνο μέχρι την ανάρρωση ενηλίκων νοσηλευόμενων με COVID-19 και ένδειξη λοίμωξης του κατώτερου αναπνευστικού.

Στην συγγραφική ομάδα συμμετείχαν από την Ελλάδα, η συντονίστρια της μελέτης στην Ελλάδα, Καθηγήτρια **Γιώτα Τουλούμη** και η επιστημονική συνεργάτιδα **Βίκυ Γιουκαρή** από το Εργαστήριο Υγιεινής, Επιδημιολογίας και Ιατρικής Στατιστικής, Ιατρικής Σχολής ΕΚΠΑ, η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια **Αναστασία Αντωνιάδου** και ο επιστημονικός συνεργάτης **Κωνσταντίνος Πρωτόπαπας** από το Αττικό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιατρικής Σχολής ΕΚΠΑ, ο Καθηγητής **Σπύρος Ζακυνθινός** και ο Αναπληρωτής Καθηγητής **Ιωάννης Καλομενίδης** από τον Ευαγγελισμό και την Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ, ο Καθηγητής **Νικόλαος Κουλούρης** και η επιστημονική συνεργάτιδα **Ζαφειρία Μπαρμπαρέσσου** από το Νοσοκομείο Σωτηρία και την Ιατρική Σχολή ΕΚΠΑ και ο Αναπληρωτής Καθηγητής **Συμεών Μεταλλίδης** και ο επιστημονικός συνεργάτης **Θεόφιλος Χρυσανθίδης** από το νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ και την Ιατρική Σχολή Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.